

DE JEUGD EN VAKBIEVEGING

De Organisatie der Jeugd

door Corn. Mertens

I

MEER dan ooit is de organisatie van de jeugd aan de orde van den dag. Vooral in deze tijden, nu door de langdurige economische crisis zoovele jonge werkerskinderen, na het doorloopen van het lager en ook wel het technisch onderwijs, vruchteloos trachten in het voortbrengingsproces te worden opgenomen; nu zoovele jonge arbeiders, vooraleer hun vak gansch te hebben aangeleerd, tot werkloosheid worden gedoemd zonder het uitzicht te hebben dat aan deze laatste binnen afzienbaren tijd een einde zal worden gesteld.

Het jeugdvragestuk neemt dus steeds groote en omvang, want, benevens de pogingen om de jeugd daadwerkelijk in het werk der arbeidersbeweging te betrekken, moet er ook bestendig gewerkt worden om de, door de crisis geschapen stoffelijke en morele ellende zooveel mogelijk te verzachten.

Voor de vakbeweging heeft hier een groote taak te vervullen, daar ze, meer dan het is gelijk welke tak der arbeidersbeweging, een aantrekkingskracht van eerste gehalte uitmaakt. Vroegere jaren werden weliswaar slechts geschoolde arbeiders in den vakbond opgenomen, maar sinds lang is van dit stelsel afgeweken, en zien we den jongen arbeider, van zijn intrede in fabriek of werkplaats af, het lidmaatschap der organisatie mogelijk gemaakt.

Van zodra de jonge lui in den vakbond zijn opgenomen geworden, kunnen zij een werkzaam deel nemen aan het verenigingsleven. Dit gebeurt echter niet altoos, want de jeugd vindt in de eerste tijden de bedrijvigheid in den vakbond iets ongewoons, terwijl ze tevens de ervaring van de oudere leden mist.

Dit heeft er toe geleid dat in meerdere landen een bijzondere zorg is besteed geworden aan het vraagstuk van de organisatie der jeugd, en men getracht heeft de aan te wenden middelen aan de omstandigheden aan te passen.

Wat zoo links en rechts in enkele landen in de vakbeweging ten opzichte van het vraagstuk der jeugd geschiedde vond zijn weerklank in het Internationaal Vakverbond. Door het Bureel van dit lichaam werd, in 1926, een bijzonder komiteit in het leven geroepen dat zich met het vraagstuk der jeugd in de vakbeweging zou hebben bezig te houden. Dit komiteit heeft tot hiertoe degelijk werk verricht, want niet alleen gaf het goede wenken in zake de sociale beschermingsmaatregelen welke er ten voordeele der jeugdige arbeiders moeten geëcht worden, maar het deed ook uitstekende voorstellen inzake de syndikale opvoeding der jeugd. De wenken en voorstellen van dit komiteit vonden immer een goed gehoor bij de leden van het Bureel van het I. V. V., d'e er steeds, natuurlijk in de mate van het mogelijke, gevolg wisten aan te geven.

Zoo mag er hier wel aan herinnerd worden, dat het dit komiteit was dat het gedacht opwierp het werk van de, door het I. V. V. sporadisch ingerichte, internationale zomerscholen, om te zetten in jaarlijksche internationale syndikale weken voor jonge vooraanstaanden in de vakbeweging. Dit leidde tot het houden van deze weken, waarvan er tot heden reeds vier gehouden werden, namelijk te Bernau in 1930, te Oxorfd in 1931, te Ukkel in 1932 en te Wenen in 1933. Ten gevolge van een besluit, verleden maand door het Bureel van het I. V. V. genomen, zal de volgende week in 1934 te Dorchester gehouden worden, ter gelegenheid van de honderdste verjaring van de wegvoering van enkele arbeidersleiders, die het gewaagd hadden eenen vakbond voor landarbeiders te stichten. De Engelsche Syndikale Kommissie wil deze pionniers plechtig herdenken, waarom zij verzocht de V^e internationale syndikale week voor jonge vooraanstaanden in het opgemaakt programma in te lassen.

* * *

Toen het inrichten dezer internationale weken be-

sloten werd, stelde het internationaal jeugdcomité eveneens voor dat de bij het I. V. V. aangesloten landen zouden verzocht worden de syndikale opvoeding der jeugdige leden te bevorderen.

De Syndikale Kommissie van België, door het Bureau van het I. V. V. op de hoogte gebracht van dien wensch, besloot onmiddellijk daaraan het noodige gevolg te geven. Dit leidde tot de inrichting van de kursussen voor jonge vakbonders welke nu voor den vijfden keer aan den gang zijn in ons land, en die reeds bemoedigende uitslagen hebben opgeleverd, zooals uit de volgende tabel duidelijk blijkt :

Jaar	Aantal kursussen	Aantal leerlingen
1929-1930	11	600
1930-1931	13	950
1931-1932	21	1,500
1932-1933	65	2,000

Ten einde het volgen dezer kursussen voor jonge vakbonders te vergemakkelijken, geeft de Syndikale Kommissie elk jaar een Syllabus uit, waarvan een exemplaar overhandigd wordt aan die leerlingen die de lessen regelmatig volgen.

Meer nog, de Syndikale Kommissie stelt de mogelijkheid open, voor die leerlingen welke den cursus voor jonge vakbonders met vrucht gevolgd hebben, en zich aan examen onderwerpen, om bij we'gelukken in dit laatste een bijzondere studieweek te volgen in de Hogere Arbeidersschool te Ukkel. Ook hier mochten redelijke uitslagen geboekt worden zooals blijkt uit de volgende tabel, wier cijfers beduidend hooger zouden geweest zijn indien niet elk jaar, een aantal tusschen de leerlingen, die voor het volgen der bijzondere studieweek in aanmerking kwamen, niet op het laatste oogenblik waren belet geworden, uit hoofde van weigering vanwege hun patroon hen het noodige verlof voor eene week toe te staan.

Jaar	Aantal leerlingen		Totaal
	Vlaamsche	Waalsche	
1930	21	12	33
1931	19	18	37
1932	18	14	32
1933	14	18	32

De ondervinding, tijdens de vier eerste bestaans-

jaren van de kursussen voor jonge vakbonders opgedaan, heeft de Syndikale Kommissie er toe geleid een lichte verandering in de inrichting der kursussen te brengen. Voortaan zal de cursus twee leerjaren omvatten. De eerste jaargang is nu met het leerseizoen 1933-1934 aangevangen. De leerlingen, die deze eerste leergang volgen, zullen aangemaand worden het volgend jaar eveneens de tweede leergang bij te wonen, zoodat hun eerste opleiding in het vakverenigingsgewezen op stevige basissen zou berusten.

De Syndikale Kommissie, er steeds op beducht deze kursussen de beste vruchten te doen afwerpen en de regelmatige leerlingen aan te moedigen, heeft het besluit gevat de jonge vakbonders, die de lessen met vrucht gevolgd hebben, voortaan op het einde van het leerseizoen enkele harer uitgaven — betrek hebbend op de behandelde stof — te overhandigen.

* * *

Dit zijn natuurlijk niet de eenige pogingen van de Syndikale Kommissie in betrekking met het vraagstuk van de organisatie der jeugd. Integendeel! Bij iedere gelegenheid heeft de Syndikale Kommissie getoond niet alleen het hare in de oplossing van dit gewichtig vraagstuk te willen bijbrengen, maar zij heeft ook de kwestie aanhangig gemaakt bij hare aangesloten organisaties. Zij wijdde aan het vraagstuk een zeker deel van de werkzaamheden der Ve Syndikale Week, welke in 1929 te Antwerpen plaats greep. Zij besprak het vraagstuk eveneens op haar Kongres van 1932, toen het, buiten de bespreking van het verslag aangaande de bedrijvigheid der Syndikale Kommissie, als eenig punt aan de dagorde stond. Daarenboven, het oprichten van een bijzonder bijvoegsel, regelmatig iedere maand bij de Belgische Vakbeweging gevoegd, bewijst genoegzaam dat de Syndikale Kommissie het vraagstuk van de jeugd wel ernstig opvat.

We zullen nu, in een paar volgende artikels, de andere pogingen op nationaal en internationaal gebied aangewend behandelen, benevens dat wat, naar onze overtuiging, gedaan worden kan om het vraagstuk der organisatie der jeugd in de goede richting te brengen en te houden, zonder afbreuk te doen en aan de belangstelling die we de andere takken der jeugdbeweging moeten toedragen, en aan de bedrijvigheid welke door deze laatsten aan den dag wordt gelegd.

De Kristelijke Arbeidersjeugd

door Jean Nihon

Een Feit.

HET vraagstuk der organisatie van de arbeidersjeugd houdt sinds enkelen tijd reeds de aandacht bezig van hen die er zich om bekommeren nieuwe krachten aan de arbeidersbeweging te schenken. In onze B.W.P. werden verspreide inspanningen gedaan, en het geringste dat men er kan van zeggen is, dat zij ons begiftigd hebben met een algemeene beweging zonder organischen samenhang en die niet voldoende met de organisaties der volwassenen verbonden is.

Ten aanzien van dien toestand moet men zich afvragen of de verwezenlijkingen van andere jeugdbewegingen ons niets kunnen leeren en ons de midde-

len aanduiden om aan onze eigene organisaties de kans te geven haar opvoedende rol beter te vervullen en de massa der jonge arbeiders immer meer onweerstaanbaar de baan van het socialisme te doen opgaan.

Onder de organisaties die haar ledental bij de arbeidersjeugd aanwerven, moet men de « Kristelijke Arbeidersjeugd » op den eersten rang plaatsen. Door haar voorbeeldige organisatie, door haar massa leden, door de waarde van haar kaders, door haar aktiemethode, door haar uitgaven, oefent zij een invloed uit dien wij te dikwijls geneigd zijn te onderschatten. Het is de goede manier niet over de tegenstrevers te oordeelen door hun klaarblijkelijke waarde te looch-

nen. Het is beter de werkelijkheid onder het oog te zien en van onzen kant zoo te handelen dat wij zeker zijn het vertrouwen te genieten van de groote meerderheid der arbeidersmassa's. Van dit vertrouwen genieten wij onbetwistbaar bij de volwassenen; doch in de kristelijke jeugdorganisaties stellen wij het bestaan vast van een massabeweging die de beweging der socialistische jeugd ver achter zich laat.

Dit feit moet onze aandacht bezig houden; 't is daarom dat wij objektief de hoofdtrekken van de « Kristelijke Arbeidersjeugd » willen schetsen.

De Organisatie der K. A. J.

De K.A.J. is dus een groote beweging. Volgens haar statuten, heeft zij voor doel: 1) de opvoeding der jeugd op godsdienstigen grondslag; 2) de katholieke aktie der jonge arbeiders in de arbeidersklasse; 3) de propaganda bij de jonge arbeiders ten gunste van al de kristelijke arbeidersorganisaties, in het bijzonder van de vakbonden, de mutualiteiten, de spaarkassen; 4) de verdediging der specifieke belangen van de jonge arbeiders (beroepsvoorlichting, plaatsing, leerlingwezen, beroepsonderwijs, voorkoming van ongevallen, hygiëne, moraal, werkloosheid, vakanties, enz.).

Zij groepeerde de jonge loonarbeiders van beide geslachten, werklieden en bedienden, en geeft hun gelijkvormige kaders en bedrijvigheidsdoelen. De Belgische tweetaligheid en de afkeer voor de coeducatie hebben geleid tot de oprichting van vier verschillende organisaties: de « Jeunesse ouvrière chrétienne » (J.O.C.) en de « Kristelijke Arbeidersjeugd » (K.A.J.) voor de jongelingen; de « Jeunesse ouvrière chrétienne féminine » (J.O.C.F.) en de « Vrouwelijke Kristelijke Arbeidende Jeugd » (V.K.A.J.) voor de meisjes.

Samen tellen die organisaties 81,500 aangeslotenen, verdeeld als volgt: 22,000 in de J.O.C., 17,500 in de J.O.C.F., 22,000 in de K.A.J., 20,000 in de K.V.A.J.

Deze leden, aangeworven onder de leerlingen van de beroepsscholen, de leerjongens en de jonge arbeiders van beneden 25 jaar, zijn gegroepeerd in 66 « gewestelijke federaties », wier arbeidsveld overeenstemt hetzij met een arrondissement, hetzij met een nijverheidsstreek. Deze gewestelijke federaties verzekeren de verbinding tusschen de « plaatselijke, parochiale of interparochiale afdelingen », de « afdelingen van beroepsscholen » en de « ondernemingsblokken ». Deze verschillende afdelingen schenken aan de beweging een groote lenigheid en laten haar toe gemakkelijker rekening te houden met verschillende toestanden die verband houden met de nijverheid, de bevolking en den kring waarin de jongeren leven.

't Is de plaatselijke of parochiale afdeling die wezenlijk de basisorganisatie is. De K.A.J. telt er 2,051, verdeeld over het land. De afdeling der beroepsschool, evenals het ondernemingsblok, zijn slechts middelen om jongeren die van verschillende kringen komen op de werkplaats zelf te vereenigen. 't Is een gelijkaardige reden die de organisatie der K.A.J.'s soldaten in de kazerne billijkt. De bijdragen, 1 frank per week, worden aan de plaatselijke of parochiale afdeling betaald.

De algemeene leiding is toevertrouwd aan een « Algemeen Bestuur », dat omvat: de algemeene almoezenier en zijn helpers, de algemeene voorzitter, sekretaris en penningmeester en hun helpers, een afgevaar-

digde per gewestelijke federatie, een priester-bestuurder per provincie en eindelijk bestendige propagandisten. Bemerken wij terloops, dat de K.A.J. over meer dan 150 bestendige propagandisten en bedienden beschikt.

Een « Hoofdbureel », samengesteld uit bestendige bestuurders en vertegenwoordigers van de geestelijke overheid, verzekert het loopende beheer van de beweging, daarin bijgestaan door het « Algemeen Sekretariaat van de Kristelijke Arbeidersjeugd », de spil waar rond gansch de organisatie draait. Voor het beheer, de finantie, de brochuren, de dokumentatie, de dagbladuitgaven, de leidersbulletijns, de propaganda, de onderzoeken, de aan te wenden stappen, treedt het Algemeen Sekretariaat op, dat handelt, beveelt, verwezenlijkt, controleert, aanwakkert.

Dit Algemeen Sekretariaat is gevestigd in het « K.A.J.-Huis », 90, Paleizenstraat, te Brussel. Dit gebouw behoort en wordt beheerd door een volkomen van de beweging onafhankelijke, wettelijk opgerichte vereeniging zonder winstgevend doel.

Deze maatschappij is belast met de aanwerving en met het beheer der gelden noodig voor de ontwikkeling van de K.A.J.

Wij zouden willen toonen hoe de K.A.J. er om bezorgd is haar leden te laten genieten van belangwekkende beroeps-, sociale en opvoedende diensten, die verband houden:

a) met de aanwerving en de organisatie van de toekomstige Kajotters, jongens en meisjes gegroepeerd van de lagere school af, om ze te oriënteren naar de K.A.J.-afdeelingen en de gelukkige keus van een beroep;

b) met de beroepsvoorlichting van de jongeren, hun plaatsing, hun leerlingchap, de propaganda voor de « goede » beroeps- en nijverheidsscholen, aan de K.A.J.-onderlinge hulp, aan de inkwartiering, aan verschillende verzoeken;

c) met het leven in onze kolonie;

d) met het individueel en kollektief onderzoekings- en dokumentatiewerk;

f) met de organisatie van de boekerijen, het vertoonen van goede films, de uitgave van opvoedende brochuren en dagbladen, de propaganda voor het goede lied;

g) met de heilzame benutting van den vrijen tijd door feesten, uitstapjes, reizen en de praktijk van de sport;

h) met de bescherming der K.A.J.-soldaten.

Dergelijk onderzoek zou ons te ver leiden en wij moeten ons beperken tot enkele overwegingen betreffende het verband van de K.A.J. met andere organisaties.

De K. A. J. en de Voorzorg.

De K.A.J. kan het bestaan harer diensten niet indenken zonder een verband met de organisaties van volwassenen.

De tegenkating die men bij ons soms vaststelt tusschen de leiders van onze vakbonden, van onze politieke groepen, van onze koöperatieven en te veel jonge socialisten bestaat bij de kristenen niet.

De anderen hebben zich met de jongeren bezig gehouden en daar dezelfde godsdienstige invloed zich aan beide zijden uitoefent, hebben zij zekere bestuurlijke banden, tot stand gebracht tusschen hun wederzijdsche organisaties, kunnen versterken door een voorbeeldige verstandhouding en samenwerking.

Men weet dat de kristelijke arbeiders over zeer ge-

concentreerde nationale organisaties beschikken die eng met elkander verbonden zijn, zoowel op plaatselijk als op nationaal plan, wat haar toelaat elkander te steunen. Dit is namelijk het geval met het *Nationaal Verbond der Kristelijke Ziekenbonden*, met de *Spaarbank van de Kristelijke Werklieden* en met het *Verbond der Kristelijke Vakbonden*. De K.A.J. is niet vreemd aan hun leven en overal beijvert zij zich er de jongeren aan te verbinden welke zij aangeworven heeft.

In overeenstemming met de *Spaarbank*, richt zij plaatselijke spaardiensten op, bestuurd door een penningmeester en een sekretaris die gewoonlijk volwassenen zijn en het vertrouwen van de jongeren bezitten. Zij moedigt het sparen aan door aan te toonen dat het een noodwendig element is voor de voorbereiding van het huwelijk, terwijl het een uitstekend opvoedingsmiddel is van den wil en den geest van voorzorg.

De K.A.J. is vertegenwoordigd in den schoot van het Nationaal Verbond der Kristelijke Ziekenbonden. Zij betuigt dat, gezien 1° de aanzienlijke uitbreiding van het arbeidsveld der mutualiteit in den zin van de voorkoming der ziekten; 2° de stijgende invloed der vertegenwoordigers van de ziekenbonden op de gedachten en de overtuiging van de gezinnen; 3° de a.s. invoeging eener wet op de verplichte sociale verzekeringen van 14 jaar af, — de mutualiteit zich evenzeer aan de jongeren als aan de ouderen opdringt. Zij stuwt dan ook aan op de stichting van mutualistische groepen in verstandhouding met de *Gewestelijke Mutualistische Federatie* en de *Gewestelijke Federatie der K.A.J.* met het oog op het eenvormig maken van de bijdragen en voordeelen. De K.A.J.-penningmeester int de bijdragen tegelijk met die van de K.A.J.-aansluiting en stuurt ze aan de plaatselijke of gewestelijke mutualiteit waarvan haar jonge leden afhangen.

Later, eens de legerdienst geëindigd, zullen de Kajotters uitgenoodigd worden bedrijvig deel te nemen aan het leven van de kristelijke mutualiteiten van volwassenen. Intusschen wordt de mutualistische en hygiënische opleiding verzekerd door de zorgen van de K.A.J., die zich bovendien belast met het onderzoeken of de wetten op de ouderdomspensioenen goed toegepast worden op haar leden.

De K. A. J. en het Syndikalisme.

De K.A.J. stelt zich tot plicht aan haar leden de kristelijke syndikale leering te onderwijzen. Zij doet meer, zij bereidt hen praktisch voor tot de syndikale aktie, zonder evenwel de betrokken centralen te vercorloven zich te veeleischend te toonen te hunner opzichte. Deze hebben tegelijk ernstig het vraagstuk der arbeidende jeugd bestudeerd en daar zij de verschillende elementen gegroepeerd hebben, zijn zij tot het besluit gekomen dat de oplossing die zich opdrong de medewerking eischte van het gezin, de school, de Kerk, de openbare machten, de patroons, de arbeidersorganisaties, de jeugdwerken. Onder dezen heeft de K.A.J. de belangrijkste rol te vervullen.

In volle overeenstemming met de vakcentralen verzekert de K.A.J. de syndikale aanwerving en vorming van de jonge arbeiders van 14 tot 20 jaar. Zij schrijft ze rechtstreeks in, in de Centralen, en verzamelt ze plaatselijk in « arbeiders-kajottersgroepen » of « bedienden-kajottersgroepen » waar zij de bijdragen int om ze aan de gewestelijke vakorganisatie over te maken door tusschenkomst van de Gewestelijke Kommissies van Arbeiders- of Bedienden-Kajotters. Deze diensten geschieden niet kosteloos. De K.A.J.

behoudt een gedeelte of de algeheelheid van de bestuurlijke bijdrage der jonge gesyndikeerden. Daarentegen behouden de vakcentralen zich uitsluitend de leiding voor van de betrekkingen met de patroons en van de konflikten.

Dergelijke verstandhouding verzekert vaste voordeelen aan de kristelijke organisaties. De syndikale aanwerving geschiedt gemakkelijker onder de jongeren. Hun opvoeding kan geschieden in betere voorwaarden dan die welke de vakbonden kunnen vervullen. De jonge militanten kunnen ook van dichter bij gevolgd worden en meer aangemoedigd, en daar zij geen bedrijvige rol te spelen hebben in de organisaties der volwassenen, hebben zij de gelegenheid niet zich op den weg te plaatsen gevolgd door hun leiders. Men ziet het, jongeren en ouderen vinden er hun voordeel bij, zooals Pater Arendt er den nadruk op legt in de *Syndikale Aktie*: « Financieel doet de Vakcentrale gedurende enkele jaren groote opofferingen — zooals elke zaaier —, doch naderhand haalt zij er ruimschoots voordeel uit — zooals elke oogster. »

De K. A. J. en de Volksopvoeding.

De opvoedingsdiensten van de K.A.J. zijn in alle opzichten merkwaardig. Zij alleen zijn een grondige studie waard. Door een stelselmatig doorgevoerd onderzoek, leeren de leden de werkelijkheid te beoordeelen. Door het lezen, het volgen van voordrachten, de deelneming aan regelmatige besprekingen, feesten, uitstapjes, vormen zij zich. Door het werk van propaganda en onderlinge hulpverlening bereiden zij zich voor tot het strijdend leven.

Om hen te helpen is er een rijke dokumentatie verzameld; er werkt een dienst van het goede lied, en er wordt een groot aantal dagbladen en brochuren uitgegeven. Voor de toekomstige Kajotters verschijnen vier maandelijksche tijdschriften, samen op ongeveer 50,000 exemplaren: *Onze Toekomst — Mon Avenir — Op Weg — En Route*. Voor de Kajotters, worden drie maandelijksche tijdschriften samen op meer dan 100,000 exemplaren getrokken: *De Jonge Werkman — Lenteleven — Joie et Travail*, en verder een wekelijksch tijdschrift: *J.O.C.*, op 30,000 exemplaren.

Voor de leiders verschijnen vier maandelijksche bulletijns (meer dan 10,000 exemplaren): *Ons Leadersblad — Bulletin des Dirigeants — Bestuursblad — Bulletin des Dirigeantes*.

Deze uitstekend geïllustreerde tijdschriften zijn bestemd voor de leden van de vier groote organisaties die de K.A.J. daarstellen. Er zijn er echter nog andere bestemd voor de gewestelijke leiders, de almoezeniers en priesters die zich met de beweging bezig houden, en voor de jonge werklozen. Dit laatste wordt elke maand op 50,000 exemplaren getrokken.

Laat ons nog herinneren aan de duizenden plaatselijke vergaderingen, de honderden gewestelijke studiedagen, de sociale studieweken waarvan de deelnemers zeer talrijk zijn; en daar de godsdienstige opvoeding aan dit alles eng verbonden is, mogen wij de godsdienstige oefeningen, de reizen naar Rome en Lourdes niet vergeten, die het geloof onderhouden. Dit alles geschiedt in enge samenwerking met de Centrale voor Volksopvoeding, met een leger priesters die over vrijen tijd beschikken en met de ongeveer honderd vijftig bestendige propagandisten van de beweging, die goed voorbereid zijn tot hun taak. Hoe zou men niet vooruitgaan met zulk machtig opvoedkundig apparaat?

(Vervolgt.)

Inhoudstabel van "De Jeugd en de Vakbeweging", 1933

	Bladz.		Bladz.
Artikels van algemeen aard.		Opvoeding der Jeugd.	
Editoriaal	1	De studieweek voor jonge syndikalisten	8
De organisatie der jeugd (Corn. Mertens)	21	De IV ^e internationale bijeenkomst voor jonge syndikale voorraamstaanden, ingericht door het I. V. V. (J. Delarue)	13
De kristelijke arbeidersjeugd (Jean Nihon)	22	Leergangen voor jonge gesyndikeerden	15
Eischen der Jeugd.		Ontwikkelingswerk met werkloozen (Schmook)	17
Verbod van kinderarbeid en verlenging van schoolplicht (Th. Bergers)	2	De Jeugd en het Beroepsonderwijs.	
Het jeugdprogramma van het Internationaal Vakverbond	5	Verplicht naschoolsch onderwijs tot het voleindigen van het achttiende levensjaar (Th. Bergers)	11
Betaald verlof voor jongeren	7	Beroepsvoorlichting	12
Verplicht naschoolsch onderwijs tot het voleindigen van het achttiende levensjaar (Th. Bergers)	11	Hervorming van het leerlingwezen en van het technisch onderwijs in de U. S. S. R.	20
Algemeene werkzaamheid der Jeugd.		Sociale Wetgeving (nationale en internationale) voor de jeugd.	
Jonge vakbonders, werkt voor het boykot der Duitse waren	8	Wet op de kinderbescherming in Japan	19
De jeugdherbergen en de organisatie der jeugd in Frankrijk	16	De organisatiemethodes der jeugd.	
De jeugdkring van het Syndikaat van Leder- en Vellenbewerker	19	De arbeiderssport en de vakbeweging (J. Engels)	9
De Jeugd, de Krisis en de Werkloosheid.		Verschillende.	
De jonge werkloozen (J. Rens)	3	Een onderzoek naar den toestand der jeugd	4
De toestand der jonge werkloozen	6	Betooging van Juli tegen den oorlog en het fascisme	6
De jonge arbeiders worden door de regeering zwaar getroffen	7	De Duitse arbeiderssport onder de diktatuur der nazis	14
De regeering bekommert zich niet om de jonge werkloozen	12		
De jonge werkloozen in Oostenrijk	15		
Een noodkreet van de syndikale jeugdorganisatie	16		
Ontwikkelingswerk met werkloozen (Schmook)	17		
De jeugd tegenover de crisis	19		
Werkloosheid van de jonge arbeiders	19		